

Sygn. akt **IV U 1758/18**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku M. J.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

o rentę rolniczą

na skutek odwołania M. J.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R.

z dnia 18/09/2018r. znak (...)

I. uchyla zaskarżoną decyzję Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R. z dnia 18/09/2018r. znak: (...) i sprawę przekazuje do rozpoznania organowi rentowemu,

II. umarza postępowanie.

Sygn. akt **IV U 1758/18**

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 26.06.2019r.

Decyzją z dnia 18.09.2018r. znak: (...) Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w R., po rozpoznaniu wniosku z dnia 07.08.2018r., odmówił M. J. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Na uzasadnienie podano, że brak jest podstawy do przyznania świadczenia, bowiem wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym, co wynika z orzeczenia komisji lekarskiej z dnia 14.09.2018r.

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła M. J. stwierdzając, że jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym.

W odpowiedzi organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, że zaskarżona decyzja jest prawidłowa, bowiem podstawą do jej wydania było orzeczenie komisji lekarskiej organu rentowego.

Sąd ustalił:

M. J. w dniu 7.08.2018r. złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej.

Orzeczeniem z dnia 14.09.2018r. komisja lekarska KRUS stwierdziła, że wnioskodawczyni nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

To orzeczenie stanowiło podstawę wydania przez organ rentowy zaskarżonej decyzji.

W postępowaniu odwoławczym dla ustalenia, czy M. J. jest całkowicie niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym, Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych specjalistów z zakresu reumatologii i ortopedii.

Biegły z zakresu ortopedii stwierdził, że wnioskodawczyni w chwili obecnej prezentuje dolegliwości umożliwiające jej wykonywanie pracy w gospodarstwie rolnym zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych. Zmiany w kręgosłupie piersiowym i lędźwiowym nie powodują istotnej dysfunkcji funkcjonalnej i nie są obecnie powodem leczenia wnioskodawczyni. Dolegliwości w zakresie kolan są miernie zaawansowane, pozostają głównie w zakresie dolegliwości subiektywnych i wstępnych zmian w badaniu radiologicznym, bez objawów klinicznych w badaniu ortopedycznym – nie powodują istotnych zaburzeń funkcjonalnych u wnioskodawczyni.

Natomiast w rozumieniu biegłego z zakresu reumatologii u wnioskodawczyni M. J. wystąpiły okoliczności dotyczące niezdolności do pracy, które powstały po dniu wydania orzeczenia przez lekarza rzeczoznawcę KRUS (24.08.2018) i orzecznika komisji lekarskiej (14.09.2018), uzasadniając uchylenie zaskarżonej decyzji i zwrócenie akt do KRUS w celu ponownego rozpoznania sprawy.

Biegła, posiadając wiedzę, jakiej nie posiadała komisja lekarska KRUS, uważa, że wnioskodawczyni M. J. jest całkowicie, czasowo niezdolna do pracy w gospodarstwie rolnym. Niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym orzeka się do grudnia 2019r., gdyż wtedy prawdopodobnie zakończy się leczenie polimialgii reumatycznej.

P. reumatyczna jest chorobą zapalną układu ruchu, która charakteryzuje się bólem oraz sztywnością mięśni szyi, obręczy barkowej i biodrowej, rzadziej zajęciem stawów obwodowych. Początek choroby jest często nagły, ponad to towarzyszą mu: gorączka, utrata masy ciała, złe samopoczucie, osłabienie i uczucie zmęczenia. P. reumatyczna charakteryzuje się bardzo dobrą odpowiedzią na leczenie glikokortykosterydami. Leczenie trwa zwykle 1-2 lata. U wnioskodawczyni M. J. objawy polimialgii reumatycznej pojawiły się w marcu 2018r., była ona wówczas hospitalizowana z powodu gorączki nieznanego pochodzenia, natomiast rozpoznanie postawił reumatolog w październiku 2018r. W leczeniu zastosowano sterydy – M. i uzyskano zmniejszenie dolegliwości bólowych i poprawę funkcji układu ruchu, natomiast nie uzyskano całkowitego ustąpienia objawów choroby. Wnioskodawczyni wymaga nadal leczenia sterydami, lekami przeciwbólowymi i rehabilitacją. Leczenie będzie prawdopodobnie kontynuowane przez rok lub dłużej, będzie to zależało od odpowiedzi badanej na leki. Aktualnie naruszenie sprawności organizmu wnioskodawczyni spowodowane schorzeniami narządu ruchu uniemożliwia jej pracę w gospodarstwie rolnym, jest ona całkowicie niezdolna do pracy na czas określony – grudzień 2019r.

Sąd, zgodnie z regułą zawartą w art. 233 § 1 k.p.c. dokonał oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego jego rozważenia.

Sąd podzielił opinie biegłych uznając, iż są one fachowe i zupełne. Opinie zostały wydane przez biegłych specjalistów, którzy ze względu na rodzaj specjalizacji zawodowych mogli kompetentnie ocenić, czy stan zdrowia wnioskodawczyni powoduje jej niezdolność do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w sprawie o świadczenie z ubezpieczeń społecznych, do którego prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, a podstawę do wydania decyzji stanowi orzeczenie lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub orzeczenie komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i odwołanie od decyzji opiera się wyłącznie na zarzutach dotyczących tego orzeczenia, sąd nie orzeka co do istoty sprawy na podstawie nowych okoliczności dotyczących stwierdzenia niezdolności do pracy lub niezdolności do samodzielnej egzystencji, które powstały po dniu złożenia odwołania od

tej decyzji. W tym przypadku sąd uchyla decyzję, przekazuje sprawę do rozpoznania organowi rentowemu i umarza postępowanie.

Powyższy przepis wyraża zasadę postępowania przed Sądami Pracy i Ubezpieczeń Społecznych toczącymi się na skutek wniesienia odwołania od decyzji organu rentowego – że badanie prawidłowości wydanej decyzji następuje na dzień jej wydania. Biegli sądowi, ani tym bardziej sam Sąd, nie mogą zastąpić lekarzy orzeczników i samego organu rentowego w przypadku ujawnienia się w toku postępowania tzw. „nowości”, która nie była przedmiotem badania przed organem rentowym. W niniejszej sprawie Sąd Okręgowy nie mógł się odnieść do istoty sprawy z uwagi na nowe okoliczności faktyczne dotyczące stwierdzenia niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym, które powstały po wydaniu orzeczenia przez komisję lekarską KRUS.

Okoliczności na które powołuje się biegły reumatolog nie były znane lekarzom orzecznikom KRUS. Należy zatem wskazać, powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 12 stycznia 2012 r. (sygn. II UK 79/11, LEX nr 1130387), że biegli sądowi, przeprowadzający na zlecenie sądu badanie stanu zdrowia ubezpieczonego, nie zastępują lekarza orzecznika ani komisji lekarskiej ZUS.

Mając powyższe na uwadze, należy uznać, że spełniona została przesłanka z art. 477¹⁴ § 4 k.p.c. w związku z art. 52 ust. 1 pkt. 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, która determinuje rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie. Ujawnienie bowiem nowych okoliczności na etapie sądowego postępowania odwoławczego, skutkuje koniecznością uchylenia zaskarżonej decyzji i ponowienia postępowania przed organem rentowym oraz umorzenia postępowania.